

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 47/2017-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpených JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom, Kpt. Nálepku 8, Michalovce, pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 192/2007 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČNÝ ZNAČENIE] a [REDAKČNÝ ZNAČENIE] na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 192/2007 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDAKČNÝ ZNAČENIE] a [REDAKČNÝ ZNAČENIE] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie každému v sume po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd

Spišská Nová Ves p o v i n n ý zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Spišská Nová Ves j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 582,40 € (slovom päťstoosemdesiatdva eur a štyridsať centov) na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jána Kizivata, Kpt. Nálepku 8, Michalovce, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 47/2017-16 z 24. januára 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 192/2007 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že v napadnutom konaní začatom 2. októbra 2007, vedenom pred okresným súdom, v ktorom sú sťažovatelia v procesnej pozícii žalovaných „o ochrane vlastníckeho práva“, dochádza k zbytočným prietáhom. Poukázali na to, že „Svoju žalobu žalobkyne v 1. a 2. rade odôvodnili tým, že sťažovatelia v 1. a 2. rade mali vykonať úpravu svojho pozemku bez toho, aby vykonali dostatočné opatrenia

na spevnenie ich pozemku, a tak sa sťažovatelia v 1. a 2. rade mali podľa názoru žalobkýň v 1. a 2. rade dopustiť činnosti, ktorá má vyvolávať pohyb, resp. zosunutie pôdy a jedná sa o ohrozenie, ktoré môže mať za následok ďalší pohyb pôdy.“.

3. Sťažovatelia v sťažnosti uviedli prehľad doterajšieho priebehu napadnutého konania a konštatovali, že „predmetná vec je s ohľadom na potrebné znalecké dokazovania skutkovo zložitejšia“, avšak po právnej stránke daná vec nie je zložitá, „nakoľko rozhodovanie o ochrane vlastníckych práv patrí k častým otázkam v rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky“. Ďalej poukázali na to, že „svojím konaním nezapríčinili prietahy v konaní, nariadené úkony zo strany súdu sa snažili vykonať v súdom stanovených lehotách a pojednávanie žiadali odročiť len jedenkrát, a to z dôvodu už vopred naplánovaného zdravotného vyšetrenia ich právneho zástupcu [REDAKOVANÉ], ktorý túto skutočnosť súdu bezodkladne oznámil po tom, čo sa dozvedel o nariadenom pojednávaní na deň 24.11.2014 a ktoré bolo na základe jeho žiadosti odročené na deň 28.11.2014“.

4. Sťažovatelia poukázali aj na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 623/2014 z 15. januára 2015, ktorým ústavný súd rozhodol o sťažnosti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] ako žalobkýň v napadnutom konaní. S názorom ústavného súdu vyjadreným v uvedenom náleze sa sťažovatelia stotožňujú, keďže podľa nich došlo k neefektívnemu konaniu okresného súdu, „ktorý vykonával neefektívne opatrenia na zabezpečenie vypracovania znaleckého posudku a ktorý bol súdu doručený takmer po 4 rokoch od vyhlásenia uznesenia o ustanovení znalca“.

5. Na základe uvedených skutočností sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v napadnutom konaní porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a zaplatiť sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému po 1 500 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Na výzvu ústavného súdu sa podaním sp. zn. 1 SprV 88/2017 z 3. marca 2017 doručeným ústavnému súdu 10. marca 2017 vyjadrila k sťažnosti podpredsedníčka okresného súdu, ktorá sa odvolala na priložené vyjadrenie zákonnej sudkyne a vyslovila s ním súhlas. V predmetnom vyjadrení zákonná sudkyňa uviedla chronologický prehľad jednotlivých úkonov okresného súdu a zároveň konštatovala:

„Vec nepovažujem za právne zložitú, avšak považujem ju za skutkovo zložitú, najmä vo vzťahu k potrebe znaleckého dokazovania. Práve znalecké dokazovanie a jeho viacnásobné vykonávanie v konaní vo výraznej miere ovplyvnilo dĺžku súdneho konania. Samotné znalecké dokazovanie bolo zložitú, o čom svedčí skutočnosť, že sa na ňom podieľali viacerí znalci zdaného odboru. Vo veci samej bolo súdom rozhodnuté rozsudkom č. k. 2C 192/2007-358 zo dňa 6.2.2015, ktorý bol zrušený uznesením odvolacieho súdu č. k. 1Co 196/2015-447 zo dňa 3.2.2016 a vec bola súdu vrátená na ďalšie konanie. Dňa 30.5.2016 došlo k zmene zákonného sudcu, keď v súvislosti s mojim vymenovaním do funkcie sudcu, mi bola predmetná vec týmto dňom pridelená. Po pridelení veci, v auguste 2016 boli právni zástupcovia strán sporu upovedomení o zmene zákonného sudcu a vyzvaní na oznámenie návrhov na doplnenie dokazovania. Následne strany zasielali vyjadrenia vo veci a navrhovali doplnenie dokazovania, kde jednotlivé vyjadrenia boli súdom zasielané protistrane. Posledné vyjadrenie bolo súdu doručené 15.2.2017 a v súčasnosti je vec pripravená na určenie termínu pojednávania. V konaní sa nevyskytli žiadne prekážky postupu súdu podľa § 161 a nasl. Civilného sporového poriadku resp. podľa ním zodpovedajúcich ustanovení Občianskeho súdneho poriadku...

Z prehľadu procesných úkonov mám za to, že napriek skutočnosti, že konanie prebieha od roku 2007, nedochádzalo v ňom k prietahom. Súd postupoval v konaní plynulo. Na strane oboch strán sporu síce dochádzalo k úkonom, ktoré ovplyvnili celkovú dĺžku konania (žiadosti o odročenie pojednávania, námietka zaujatosti, kontrolné znalecké dokazovanie, viacnásobné vyjadrenia), avšak v podstate vždy išlo o realizáciu ich procesných práv. Z celej doby trvania konania sú to štyri roky, čo trvalo vyhotovenie a predloženie znaleckého posudku, kde súd využil aj možnosť ukladania pokút znalcom a jeden rok bol spis na odvolacom súde v dôsledku podaného odvolania. Skutočnosťou, ktorá istým spôsobom mohla ovplyvniť dĺžku konania je zmena zákonného sudcu, avšak aj po tejto zmene došlo k vykonávaniu úkonov zo strany súdu po necelých troch mesiacoch.

Zo strany súdu však bolo potrebné novo naštudovať predmetnú vec pred určením termínu pojednávania, aj vo vzťahu k posúdeniu navrhnutých dôkazov.“

7. Podpredsedníčka okresného súdu podaním z 18. apríla 2017 vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. K vyjadreniu okresného súdu zaujal na základe výzvy ústavného súdu stanovisko aj právny zástupca sťažovateľov, ktorý sa vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 27. marca 2017 stotožnil s názorom okresného súdu, že napadnuté konanie nepredstavuje právne zložitú vec, avšak je skutkovo zložitejšie, a to s ohľadom na potrebu vykonávania znaleckého dokazovania. Napriek tomu sa však podľa jeho názoru okresný súd nemôže zbavovať zodpovednosti za doterajšiu dĺžku konania, ktoré trvá od 2. októbra 2007. Tiež poukázal na skutočnosť, že okresný súd vo veci prvýkrát rozhodol až rozsudkom zo 6. februára 2015, pričom tento bol odvolacím súdom zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

9. Podľa právneho zástupcu sťažovateľov v napadnutom konaní došlo k priet'ahom v súvislosti s vykonávaním znaleckého dokazovania, ktoré bolo zo strany okresného súdu vykonávané neefektívnym a nekoncentrovaným spôsobom, a tiež vytkol, že okresný súd ešte pred ustanovením znalcov mohol s nimi vec prekonzultovať, či môžu vypracovať znalecký posudok a v akej lehote. Okresný súd však v tomto smere postupoval neefektívne a pred ustanovením znalca *„nevyužíval možnosť efektívnejšej komunikácie so znalcom, čoho dôsledkom boli vzniknuté problémy týkajúce sa výberom nesprávnych znalcov, znalcov ktorí boli vyčiarknutí zo zoznamu znalcov vedeným MS SR, resp. znalcom ktorý nebol schopný vykonať znalecký posudok v požadovanej lehote“*.

10. Pokiaľ ide o argument okresného súdu týkajúci sa uloženia poriadkových pokút znalcomi, právny zástupca sťažovateľov uviedol, že jedna z poriadkových pokút bola odpustená a druhá zrušená.

11. V súvislosti s uvedenými skutočnosťami právny zástupca sťažovateľov poukázal aj na „*judikatúru Ústavného súdu, podľa ktorej príslušný súd nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca pri vypracovaní znaleckého posudku (III. ÚS 111/01, III. ÚS 56/02, IV. ÚS 31/05, II. ÚS 523/2010, II. ÚS 612/2015)*“.

12. Sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyslovili aj názor, že „*v predmetnom konaní z ich strany nedošlo k prietahom v konaní a... uplatňovali len svoje procesné práva, pričom je pravda, že jedenkrát požiadali o odročenie pojednávania, ktorému okresný súd vyhovel, avšak o odročenie nariadeného pojednávania požiadali z dôvodu plánovaného zdravotného vyšetrenia ich právneho zástupcu [REDACTED] [REDACTED]...*“.

13. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu už v podanej sťažnosti vyslovili sťažovatelia súhlas aj s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

15. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

16. Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne

prerokovala bez zbytočných prietáhov. Zároveň namietajú aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. K porušeniu sťažovateľmi označených práv malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

17. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

18. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

19. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

20. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná

hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (obdobne predtým § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016).

21. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľov.

22. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že po právnej stránke ide o návrh na ochranu vlastníckeho práva, čo patrí k štandardnej rozhodovacej činnosti súdov, a teda vec nemožno považovať za právne zložitú. Čo sa týka skutkovej stránky, ústavný súd konštatuje, že vec je skutkovo zložitejšia vzhľadom na potrebu vykonať časovo náročnejšie znalecké dokazovanie, avšak to nezabavuje okresný súd zodpovednosti za stav a doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

23. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľov ako účastníkov tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že nezistil závažné okolnosti na strane sťažovateľov, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania.

24. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v doterajšom priebehu konania a zistil, že z podrobného prehľadu konania, ktoré uviedol okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti, vyplýva, že okresný

súd v zásade vykonával úkony vo veci priebežne a v jeho postupe sa nevyskytlo súvislejšie neodôvodnené obdobie nečinnosti. Napriek tomu však podľa názoru ústavného súdu je konanie poznačené zbytočnými priet'ahmi, ktoré vznikli v súvislosti so znaleckým dokazovaním.

25. Ústavný súd hodnotí ako nesústredený a neefektívny postup okresného súdu pri ustanovovaní znalcov, keďže najprv vo februári 2009 ustanovil na vypracovanie znaleckého posudku znalca z „nesprávneho“ odvetvia a následne v apríli 2009 ustanovil znalca, ktorý už predtým požiadal o vyčiarknutie zo zoznamu znalcov. Okresný súd by sa nedopustil týchto pochybení, keby pred vydaním uznesenia konzultoval s vybraným znalcom znalecké otázky a možnosti znalca vykonať úkon v požadovanej lehote (§ 16 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Podľa názoru ústavného súdu okresný súd tak opäť nepostupoval ani pri ustanovení znalca [REDAKOVANÉ], dôsledkom čoho boli problémy s doručovaním uznesenia o jeho ustanovení (uznesenie zo 16. júna 2010 nadobudlo právoplatnosť 28. augusta 2010), ako aj ďalšej korešpondencie, ktorú okresný súd doručoval aj prostredníctvom polície. Okresný súd dvakrát uložil znalcovi poriadkovú pokutu za nesplnenie zadanej úlohy a sťažovanie postupu súdu, a teda využil poriadkové opatrenia na vynútenie splnenia uloženej povinnosti. Podľa názoru ústavného súdu však primerane nevyužíval dostupné možnosti efektívnej komunikácie so znalcom, keď k jeho predvolaniu a vypočutiu prostredníctvom dožiadaného súdu (v mieste bydliska znalca) pristúpil až vo februári 2014. Konanie okresného súdu je preto poznačené neefektívnym postupom, v dôsledku ktorého došlo k jeho predĺženiu (znalec, ktorý bol ustanovený do konania 16. júna 2010, podal znalecký posudok 23. apríla 2014).

26. Ústavný súd konštatuje, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou (dohovorom) zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (m. m. I. ÚS 688/2014).

27. Podľa judikatúry ústavného súdu príslušný súd nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca pri vypracovaní znaleckého posudku (III. ÚS 111/01, II. ÚS 523/2010).

28. Vychádzajúc z týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 192/2007 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

29. Hoci ústavný súd zistil, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľov, neprikázal mu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 2 C 192/2007 konal bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy, pretože uvedené už okresnému súdu prikázal v náleze sp. zn. II. ÚS 623/2014 z 15. januára 2015, ktorým vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, avšak vo vzťahu k iným s'ťažovateľom, ktorí sú žalobcami v napadnutom konaní.

III.

30. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

31. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

32. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

33. Sťažovatelia v sťažnosti žiadali o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia každému v sume po 1 500 €, čo odôvodnili stavom právnej neistoty zapríčinennej neefektívnou činnosťou okresného súdu.

34. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

35. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

36. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neefektívny postup v súvislosti so znaleckým dokazovaním, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľov, ako aj všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 500 € pre každého zo sťažovateľov za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

37. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľov si uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil v celkovej sume 582,40 €.

38. Ústavný súd priznal sťažovateľom trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za tri úkony právnej služby pre oboch sťažovateľov (z roku 2016 dva úkony a jeden úkon v roku 2017), a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách

a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

39. Sťažovateľmi uplatnená suma trov konania neprevyšuje sumu vypočítanú ústavným súdom, preto ústavný súd priznal sťažovateľom náhradu trov konania v požadovanej sume.

40. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

41. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2017